

FİZİK ANTROPOLOJİYE GİRİŞ

DERS 7

- Fiziki Antropoloji, insanın yaşayan ve fosil akrabaları, evrimi, adaptasyonları ve çeşitliliğiyle ilgilenen bir biyolojik bilimdir.
- İnsan kùltürü ve davranış bağlamında insan biyolojisi çalışmaları nedeniyle aynı zamanda sosyal bir bilimdir.

1900, Bateson	Hugo de Vries and Carl Erich Correns, Mendel'in çalışmalarını Bateson'un ayrık kalıtım üzerine konuşmasından sonra yeniden keşfetmişlerdir.
1918, Fisher	Populasyon genetiğine ayrık kalıtım (karışmalı kalıtım yerine) dahil edebilmenin ilk ispatını sağlamıştır. Muhtemelen "modern sentez" in ilk tuğlasıdır.
1921, Wright	Evrimsel populasyon genetiğinin temeliyle ilgili olan makaleyi yayınlamıştır.
1924, Haldane	Evrimsel populasyon genetiği üzerine sentetik yayınında, Biston betularia/güvenin melanik formundaki artışı açıklamak için doğal seçilimi kullanmıştır.

1930, Fisher	Doğal seçilimin matematiksel teorisi üzerine olan önemli çalışmasında, genetiği demografi ile birleştirmiş ve yaşam tarihi teorisinin temelini oluşturmuştur. Üreme değeri ve tanımlanmış uyum kavramını bir allelin üstel büyüme oranı ile göstermiştir.
1931, Wright	Evrimsel populasyon genetiği sunumunu yapmıştır.
1932, Haldane	Evrimsel teori üzerine olan önemli çalışmasını yayınlamıştır.
1932, Gause	Lojistik büyüme prensipleri ve rekabetçi dışlamayı mikrobiyolojik deneyleri yayınlamıştır.
1934, Gause	“Varoluş mücadelesi”, taşıma kapasitesi ve populasyon baskısı kavramlarını ölçen, deneysel populasyon ekolojisi yayınıdır.

1937, Dobzhansky	Modern sentezin yapı taşı olan, 1982'de Mayr tarafından "Açık bir biçimde, Türlerin Kökeni'nin yayınlanmasından beri evrimsel biyoloji tarihindeki en belirleyici olay" olarak nitelendirdiği yayınıdır.
1942, Huxley	"Modern sentez" terimini türetmiştir.
1942, Mayr	"Biyolojik türler kavramı" dahil, modern sentezin bir diğer yapı taşını yayınlamıştır.
1942, Waddington	Gelişimsel plastisite ve nesiller arası etki kavramlarının erken bir öncüsü olan "genetik asimilasyon" üzerine tartışmalı çalışmalar yayınlamıştır.

1944, Simpson	Mikroevrimsel sürecin makroevrimsel örüntüleri hesaba katmak için yeterli olduğunu savunarak evrim teorisini paleontolojiyle birleştirmiştir.
1950, Stebbins	Bitki evrimini açıklamak için Populasyon genetiğini kullanmıştır.
1951, Washburn	Evrimsel biyolojideki ilerlemelerin fiziki antropolojinin merkezinde bütünleşmesini gerektirdiğine dikkat çekmiştir.
1954, Lack	“Her bir kuş türünün yavru sayısının büyüklüğü, anne-babaların ortalama olarak yeterli yiyecek sağlayabileceği en büyük yavru sayısına karşılık gelecek şekilde doğal seçilimle adapte olması”ndan bahseden “Lack ilkesi”ni yayınlamıştır.

1962, Wynne-Edwards	Grup seçilimi için özgün iddialarını ortaya atmıştır.
1964, Hamilton	Soy seçimi ve sosyal davranışın genetik teorisini yayınlamıştır.
1964, Maynard Smith	Sosyal davranışında iyi bir açıklaması olarak grup seçilimi üzerinden soy seçilimini savunmuştur.
1964, Ford	Devam eden güncel doğal seçim için mekanizmaları ve kanıtları vurgulayan "Ekolojik Genetik"i yayınlamıştır.
1965, MacArthur	Evrimsel biyocoğrafya teorisi üzerine çalışmıştır.

1966, Hamilton	Yaşlanma teorisini yayınlamıştır.
1967, Hamilton	Fisher'ın cinsiyet oranı teorisini yeniden literatüre sokmuştur.
1970, Gadgil ve Bossert	Yaşam hikayesi teorisinin temelindeki üreme başarısı (üreme sürecinde harcanan kaynakların oranı) fikrini ortaya atmışlardır.
1971, Trivers	Grup/soy seçilimine bağlı olmayan akraba olmayanlar arasındaki işbirliği teorisini ortaya atmışlardır.
1972, Williams	Grup seçilimi üzerinden bireysel ve soy seçimini tartışmıştır.
1972 Trivers	Üreme başarısı ve ebeveyn yatırımı fikirlerine Darwin'in cindiyet seçimi teorisine birleştirmiştir.

1972, Eldredge ve Gould	Makro evrimsel örüntüleri açıklamakta kademeliliğe bir alternatif olarak noktalı denge teorisinden bahsetmişlerdir.
1973, Maynard Smith ve Price	Evrimsel teorisyene "evrimsel kararlı stratejiler" ve oyun teorisini dahil etmişlerdir.
1973, Trivers ve Willard	Üreme başarısı ve ebeveyn yatırımı fikirleri ile cinsiyet oranı teorisini birleştirmişlerdir.
1974, Trivers	Yavru ve ebeveynler arasındaki genetik uyumsuzluktan bahsetmişlerdir.
1975, Wilson Edward	Sosyal davranışa evrimsel yaklaşımlar getiren "Sosyobiyojoloji"yi yayınlamıştır.

1976, Stearns	Yaşam hikayesi teorisine sentez bir değerlendirme yayınlamıştır.
1977, Gould	Gelişimsel biyolojinin evrimsel biyolojiye yeniden entegrasyonunu ve evrimsel değişim yaratmada gelişimsel zamanlama ve dizilimdeki değişimlerin önemini savunur.
1978, White	Mayr'ın ilk sınıflandırmasının ötesine giderek türleşme biçimlerini genişletmiştir.
1979, Stanely	Makroevrimin ana güçleri olarak kademeli evrimden ziyade türleşme ve yok olma süreçlerinin önemini savunmuştur.
1981, Axelrod ve Hamilton	Trivers (1971), Maynard Smith and Price (1973), ve diğerlerinin çalışmalarındaki insan işbirliği evrimsel teorisini geliştirerek ileri taşımışlardır.

1982, Charnov	Cinsiyet dağılımı ve cinsiyet oranları üzerine bir sentez yayınlamıştır.
1986, Stephens ve Krebs	Optimal toplayıcılık teorisi (besin ararken hayvanların nasıl davrandıklarını tahmin etmeye yardımcı olur) üzerine bir sentez yayınlamışlardır.
1986, Barker ve Osmond	Erişkin kronik hastalıklarının fetal kökenlerinin “Barker hipotezi”ne yol açan ilk gözlemlerini yayınlamışlardır.
1988, Boyd ve Richerson	Karşılıklılık teorisini insan sosyallığı için evrimsel bir temel olarak daha da geliştirmişlerdir.
1993, Haig David	Gebeliğin fizyolojisine yeni bir evrimsel anlayışla genomik tanımlama ve ebeveyn-yavru uyumsuzluğunu eklemiştir.

1994, Wilson ve Sober	Evrimsel biyolojide grup seçilimini ve önemini vurgulamışlardır.
1995, Maynard Smith ve Szathmary	Önemli evrimsel bağlantılar teorisini detaylandırmak için bireysel ve çok seviyeli seçimi kullanmıştır.
1996, Nesse ve Williams	Evrimsel tıp alanını başlatmışlardır.
2003, West-Eberhard	Gelişimsel plastisite ve nesiller arası etkiler üzerine bir yayın yapmıştır.

2004, Gluckman ve Hanson	Epigenetik mekanizmaları içeren Barker hipotezinin evrimsel bir anlayışını ileri sürmüşlerdir.
2006, Gluckman ve Hanson	Çevresel “uyumsuzluk” durumundaki epigenetik mekanizmaların kronik hastalığa yol açabileceğini ileri sürmüşlerdir.
2009, Boyd and Richerson	Kültürel evrim teorisini daha da geliştirmişlerdir.

